

ρεύς, ἐγένετο δ' ἔκτοτε γνωστός ὡς εὐγλωττος ἱεροκῆρυξ καὶ συγγραφεὺς δόκιμος. Κεκτημένος ἀνατροπὴν λεπτὴν καὶ χαρακτῆρα συμπαθῆ ὁ Δυπανλοῦ προσετέθη ὡς κατηχητὴς καὶ ὡς ἐφημέριος τῶν Βουρβόνων καὶ κατόπιν τῶν Ὁρλεανιδῶν, καὶ ὡς ἐξομολογητὴς πολλῶν μεγάλων ἀριστοκρατικῶν οἰκῶν τῆς Γαλλίας. Εἰς αὐτὸν ἐξομολογήθη κατὰ τὰς τελευταίας τῆς ζωῆς του στιγμὰς ὁ πρίγκηψ Ταλλεϋράνδ, τῷ 1838, ἐδέχθη δὲ ὁ Δυπανλοῦ τὴν μεταμέλειαν τοῦ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀποσκιρτήσαντος διασήμου ἐκείνου διπλωμάτου. Ἐν ἔτει 1841 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ῥητορικῆς ἐν τῇ Σορβόννῃ. Μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848 προχειρίσθη εἰς ἐπίσκοπον Αὐρηλίας. Τότε ὁ Δυπανλοῦ ἐθεωρεῖτο ἐτιῶς σχετικῶς φιλελεύθερος κληρικὸς. Εἶχεν ὑπερασπίσει εὐγλωττος τὸ σύστημα τῆς κλασσικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ τῆς λύσεως τῶν Ἰησουϊτῶν, ὑπερμάχει δ' ἐκθύμως τοῦ Γαλλικισμοῦ, τούτεστι τῶν προνομίων τῆς γαλλικῆς ἐκκλησίας κατὰ τῶν Ἑπεραλπέων. Ἄλλ' ἔκτοτε ἤρξατο καὶ αὐτὸς ὑφιστάμενος τὴν φθοροποιὴν ἐπιρροὴν τῆς Ῥώμης. Τῷ 1854 ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, καταπολέμησε δὲ μανιωδῶς ἐν ἔτει 1871 τὴν ὑπόψηφιστάτητα τοῦ ἐξόχου συγγραφέως Λιτρέ, ἕνεκα τῶν ἀκρων ἀντικαθολικῶν του πεποιθήσεων, καὶ ἀπεχώρησεν ἐπιδεικτικῶς τῆς Ἀκαδημίας μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἐκείνου. Ἐν τῇ Συνόδῳ τοῦ Βατικανοῦ ὁ Δυπανλοῦ ἀντετάχθη εὐθαρσῶς κατὰ τοῦ δόγματος τοῦ ἀλανθᾶστου, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνακέρυξιν αὐτοῦ ὑπετάγη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειονοψηφίας. Ἐπὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἐπεδείξατο ἀξίεπαινον πατριωτικὴν τόλμην. Ὁ Δυπανλοῦ διετέλεσε καὶ πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τοῦ 1871 καὶ γερουσταστὴς ἀπὸ τοῦ 1875. Ὁ Δυπανλοῦ διέπρεπε ἐπὶ εἰλικρινεῖ λατρεῖα τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἰδίως τῶν ἑλλήνων τραγικῶν, ὧν πολλαὶ τραγωδίαι εἶχον διδαχθῆ ἄλλοτε ἐν τῷ φροντιστηρίῳ τῆς Αὐρηλίας, ἐπιμελεῖα αὐτοῦ τούτου τοῦ ἱεράρχου. Πολλάκις συνηγόρησε καὶ ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τῷ δὲ 1860 ἐδωρήσατο τὰ συγγράμματα αὐτοῦ πρὸς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Ῥιζαρίου σχολῆς.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΓΕΓΩΝΙΑ Τῆς ΦΩΝῆς ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ

Ἐπὶ τῆς παιδείας ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργὸς κ. Α. Bardoux ἀπεθύμουν ἐσχάτως πρὸς τοὺς πρυτάνεις τῶν Ἀκαδημιῶν τὴν ἐπομένῃν ὥραν ἐγκύκλιον. Ἦ μετὰφρασις ἐγένετο ὑπὸ τῆς "Ἐφημερίδος."

Σ. τ. Δ.

Ἡ γεγωνία τῆς φωνῆς ἀνάγνωσις ἐλησμονήθη ἢ παρημελήθη ἐν τοῖς λυκείοις, ἐν ᾧ αὕτη ἐστὶ στοιχεῖον ἀπαραίτητον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

Δεν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶπω πόσον ὠφέλιμος εἶναι αὕτη ἡ τέχνη ἐν δημοκρατικῇ κοινωνίᾳ, ἐν λαῷ

αὐτοκυβερνωμένῳ, συζητοῦντι, ἀποφασίζοντι, τελοῦντι συνελεύσεις, συνιστῶντι ἐπιτροπὰς καὶ παντὸς εἶδους συναθροίσεις ποιοῦντι. Οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα θὰ προκληθῶσι βέβαιά ποτε εἰς ἀνάγνωσιν ἐκθέσεως τινος, πρακτικῶν κλπ. Δὲν εἶναι λοιπὸν ἀπαραίτητον νὰ ἀναγινώσκωσιν εἰς τρόπον ὅστε νὰ ἐνοοῦνται;

Ἡ ὑψηλὴ τῆς φωνῆς ἀνάγνωσις δὲν λογίζεται ὡς ὁ μᾶλλον ζωτικὸς τρόπος ἐν τῷ πολιτικῷ βίῳ;

Πρέπει ἐν Γαλλίᾳ νὰ μάθωσιν ἀνάγνωσιν, διότι ὅταν τις γνωρίζῃ ἀνάγνωσιν, γνωρίζει νὰ ὁμιλῇ. Τὴν τέχνην ταύτην, ἣν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν διδασκόμενῃ ἐν τοῖς λυκείοις καὶ σχολείοις, ἐπίσης τὴν νομίζομεν ἐπωφελῆ καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους αὐτοῦς, ἕνεκα τῶν ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ὑπηρεσιῶν. Ἡ ἀνάγνωσις πράξσεως τινος ἀποφάσεως δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος.

Ἀναμφιβόλως ἡ ἀνάγνωσις εἶναι ἐκ τῶν πρώτων γυμνασμάτων τακτικοῦ σχολείου, ἀλλ' εἶναι τέχνη ἥτις ἰδιαίτερος πρέπει νὰ διδάσκηται ὡς καὶ αἱ λοιπαί. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου, ἐνομίσαμεν ὅτι διὰ τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα ἤτο ἀνάγκη ἐγχειριδίου τινὸς συντόμου, ἐνέχοντος τὰς οὐσίας καὶ τὰς ἀρχὰς μόνον διὰ τ' ἀνώτερα φιλολογικώτερόν τι. Διὰ τοῦ πρώτου νὰ διδάσκηται μόνον τὸ ὠφέλιμον, διὰ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ τερπνὸν συγχρόνως. Ἡ ἐξειδικιασμένη ἱκανότης ἐν τῷ εἶδει τούτῳ τοῦ Ἀκαδημικοῦ Legouvé μᾶς παρέσχεν εὐχαρίστως τὴν συνδρομὴν τῆς. Τὸ ἐγχειρίδιον καὶ τὸ σύγγραμμά του εἰσὶν ἑτοιμα.

Τὸ μάθημα τῆς γεγωνίας τῆς φωνῆς ἀναγνώσεως θέλει εἶσθαι ὑποχρεωτικόν. Ἐκαστος διδάσκαλος ἐξερχόμενος τοῦ σχολείου θὰ ἐξετάζεται εἰς τοῦτο ἐν τοῖς λυκείοις καὶ σχολείοις θέλει εἶσθαι ἀρετὴ ἢ εἰδικὴ καὶ ἰδίᾳ παράδοσις ῥητορικῆς τὸ τοιοῦτον θέλει εἶσθαι τὰ μάλα ὠφελείας πρόξενον. Πρέπει πρῶτον ν' ἀναγινώσκῃ καλῶς ὁ διδάσκαλος καὶ κατόπιν ὁ μαθητὴς τὸ μάθημα ὅπερ πρέπει νὰ μάθῃ.

Ἡ εἰσαγωγή βραβείου διὰ τὴν ἀπαγγελίαν καὶ ἀνάγνωσιν ἐκρίθη ἀναγκαία διὰ τινὰ ἔτη, συνωδὰ τῷ ἐνδιαφέροντι ὅπερ συνδέω μὲ τὴν γεγωνίαν τῆς φωνῆς ἀνάγνωσιν.

Κοινοποιήσατε τὴν παραλαβὴν τῆς παρούσης κλπ.

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετὰφρασις Γ. Ζωχιουδ.]

3F.

Γογγύζομεν κατὰ τῆς ὑπερηφανείας τῶν ἄλλων, διότι οὐδὲ ἡμεῖς εἴμεθα πάντη ὑπερηφανείας ἀμέτοχοι.